

עין משפט
גר מצות

תורה אור השלם

1. שְׁקַר הַחֵן וְהַבֵּל הָיִפִּי
אִשָּׁה יִדְאֵת יְיָ הִיא
תִּתְהַלֵּל: מְשִׁילִי לָא
2. תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יִדְיָהּ
וְהִלְלוּהָ: כְּשֶׁעֵרִים
מְשִׁילִי לָא לָא
3. צְאִיקָה וְרִאקָה בְּנוֹת
צִיּוֹן בְּמִלֵּךְ שְׁלָמָה
כְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לֹא אִמּוֹ
כִּיּוֹם וְחִתְּנוֹ וְכִיּוֹם
שִׁמְחַת לֵב: שִׁיר הַשְּׁעִירִים 1 יא

מוסף רש"י

שאולין. שאמרו מי שיש
לה ביתה שואלת, שלא לבייש
את השואלת מחמת שאין לה
כדאמרין (לקמן לא). כת
מלך שואלת מכת כהן גדול
כו' ורשב"ם ב"ב קכ"א ו.

דבינו גרשום

יוש עתה ד' פקדים ביום.
 בשמים הדגינו וזכר
 (בשמים ב' בוסם, אבנר
 תמן וז' קהתי נשפאן
 בשמים) שפאן בשמים
 במנחה בעליה, יוש היא
 כל יומא עטמא מאי, אך
 שטאן פסילן, א"ל הארצא
 תבוצת
 יבוצת (ובכעמדות)
 א"ל: אנת ברה תענית (ממ)
 [אנת שבתא שבתא, בל
 ושפאן פסילן בכל ד'
 תפלת שבתא, עטמא
 נעיל: שטאן
 שבתא שבתא שבתא
 יבצן, בתי דלמא אחי
 חמבעבא שבתא יוש ומי
 ארצא ארצא מורקין, רבי
 אבא לטאן שבעי כמאן
 דלכא, הואיל והלכא רבי
 ארצא, ארצא מאי עטמא
 פסילן כתי ידיוהו יוש
 רפרסין במנחה, כיון
 בשקיעת חמבעבא פסיל
 בשזא חמבעבא תפלת
 רבנא, שבור אבא
 בשפאן פסיל, דקתי מאי
 עטמא א"ל דשבתא רבי
 שבתא (מורקין) שפאן
 רבי (מורקין), רביון יוש
 יבצר לך חתא אבא אבא
 חתא חתא.

א. חילוי ציל במנחה משום
שכרות הידיעה וכו' דאית בהו
תענית ליכא שכרות וליכא

מסורת הש"ס

(א) וְרִיחַ יִסָּחֵב (ב) יִצְמַח
מִבֶּן (ג) סֶמֶדְרִין עֵץ (ד) כִּי
קָהָל (ה) וְפִסְחִים מִבֶּן
וְשִׁנָּה (ו) וְשִׁירֵיבִין מִבֶּן
וְשִׁנָּה (ז) וְלִקְחֵן מִבֶּן
(ח) וְלִקְחֵן מִבֶּן (ט) וְיִצְמַח
רִשִּׁי כֶּסֶף מִלִּישׁ דֶּשֶׁר
כְּדִלִיתָהּ לִקְחֵן לִ
הִנֵּה אֲבָל אֲבָלִים הִנֵּה מִלִּישׁ
כִּי (י) וְלִקְחֵן מִבֶּן וְיִצְמַח
מִבֶּן (יא) וְלִקְחֵן מִבֶּן

הגהות

(ה) כעסתי ובוטלתי
החמיר: (א) ויש ויחמירו
לפי כבודי: (ב) יב' י' ד"ש
החמיר: (ג) שאל את מי
הענין? (ד) לוב הלכס עמית
(ה) ג' ואלהם כ"ר וכו'
וראלה הארצות
ספרי: י' חידן סמוך
לעקשת תמחן: (א) ד"ה
י' ויש מלך: (ב) ד"ה
עין עקשת: י' שפחתי
עין עקשת: י' שפחתי
נחלש עש"י דקדק לנחל
שאל יחמיר ענה ענה
לחמול מנה סמוך
לעקשת תמחן חז' סמוך
אלו י' כעסתי חמיר
עמית חמיר תמחולן י'
עמית חמיר עקשת
תמחולן: (א) חמיר
ד"ה
חמיר: י' ידיו תמחול
י' סמוך לעקשת
חמיר: י' שאל עמית י'
לחמיר תמחול: י' י'
י' חמיר י' חמיר תמחול
תמחול:

דבינו חנאל

[illegible]

נשאלו הלוות. גמ"ח מפרש: ובעל הסמך. לפי שגזרה המלוות
הוא מלהקריב עוד: והעומד ללם כהיל. שהעמידו מנשה כדמפורס
המכרס ירושלמי בפרשת השמים כסאי וגו' (ישעי' סו): על
באזכרתו. דור המדבר. אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע על
אם יראה וגו' (דברים א'): כיסר.

עיר גדולה והיו ישראל דרין כ"ב.
במסכת גיטין פרק הניזקין (דף כ"א.)
אשף לרפסקא מריב צימר: **שבת**
שחל טעשה נאכל כ"א ח' טעוה:
בחמישי מותרין, אם חל על השעה
נאכל צערב שבת מותרין לכבש
בחמישי, ושחל י"ז נאכל ב'ד' בשבת לא
יאטעדין למיתני דמותרין כדאמרינן:
בגמרא^(א) לא שנו אלא לפניו כ"ו:
שני כחשניין^(ב), ויבשר ודינס או צבד
ובינים שעליו או דג ובינה שעליו
כדאמר בפרק ערבי פסחים דף
קד"ז: **יבנה**, בגמרא^(ג) מפרש:
כשיני הכעטה, על פניה ולא יין
עליה: **שאלין**, שכולן שאלות ו"ן
מוז אפילו עשירות כדי שלא לבייש
כ"ו: **טעונין פעילה**, קודם שילבשו
לפי שאין כל אחת בקיאה בחצרניה
שמה דם היתה: **ומולו**, כמלה לחול
במחלות (ושפטים כ"א): **כמלך שלמה**,
במלך ששלטו עליו: **אמו**, נוסח
ישראל: **זו ממן סורה**, יום הולדת
שעיסתו בזה לוחות האחרונות: **גב' כל**
זמן מפסלנין, להיטע שפירות וצמחה
ועליה: ^(ד) **יש מן ארבעה פעמים**

ומעמדות מי איכא
 ש נישאין את כפרה
 ומוסף מנחה ונעילה
 הכפורים א"ר נחמן
 הים שחרית ומוסף יש
 מאן דכמיס ר' יהודה
 יציאת כפים דכרי ר"מ
 עילה אין בהן נשיאת
 אין בה נשיאת כפים
 א פרשי כהני דייהו
 סבר שחרית ומוסף
 דכל יומא שכיחא
 יומא גזרו בה רבנן
 גזירה אמר רב הלכה
 אמר מנהג כרבי
 מאן דאמר מנהג
 לא מורינן ואי עביד
 יו ייהלכה כרבי יוסי
 גזין דבסמוך לשקיעת
 מיהת ישובר אסור
 שום בר קפרא אמר
 אסור ביין אף כהן
 ה אושעיא בר זבדא
 א"ר יצחק אמר קרא
 מברך מותר בחרצן
 א

כיום יוס הכפורי שיש בו מוסף
 כל יומא חס עטמל לא פרשי כהני
 דייהו כמנהג. דכל יומא שכיחא
 שחרית שכן סעד וזימנין דמשכא
 סעודה ומשמכר ופרשי דיהי כהדי
 חמריה וכן שמי יין אסור לישא אל
 כפי ופנאמי יין ושכר לא תש
 כזאכס וגו' (ויקרא י) ונשיאת כפים
 מעין עבודה דלקמן: **האידיא.**
 בתעניות ובמעמדות לא שכיחא
 סכרות ובמעמדות נמי מחענין דאסור
 (דף סז:) תענית אכיל שאל
 ימיס: נעילס דלישא בכל יומא. אלא
 ביום התענית: **דרשין בפירקא.**
 הלכה כרבי מאיר דנענין דליקס
 וזמיה עומל: **אוריון אוריון.** כרבי
 מאיר אי אחי לקמן אכל בפירקא
 לא דרשין דלא פשיטא ליה טייל היל
 דמיהו הלכה כר"מ. ומ"ד דהוה משמע
 לא נהגו מילינין אכל אינו עדיק.
 משמע מורת מנהג יס כדרי ומנהג
 כשר הוא: ורב נחמן אמר הלכה
 כרבי יוסי וכלכה כרבי יוסי. גמרא
 אה פסיק ומתדר סתמא ומיקיל יוס
 הלכה כרבי יוסי וחסכי אה פריך
 ואלא האידיא כו': **כיון דסמוך**
לשקיעת החמה וכו'. שמהלחין (י) עד
 שקיעת החמה ומתפללין כל שעה
 ואין הולכין לבית הכנסת משש שעות
 ומחלה ולתעלה נהגו שמי עושין
 דכל יומא דמנחא כי היל ליחא בכל יומא: **שכור מישא אסור**
 סכרות הוא: **פרשם כהן מנדר.** כה מנדרו את בני ישראל אמר
 יין ממש דכתיב יין ושכר אל תשת וגו' (י) הא כהרצן מותר:

מאי

מנחה ונעילה רב"א יומא שביח' בהו שברותו נדור רבנן. אפילו
 ביומא דתענית דלית זכו שברותו וקשיא דהכא משמע
 דמנחה שייכא שברותו ובפ"ק דשבת (דף י' וס') קאמר כהדים
 דמנחה לא שייכא שברותו וי"ל דהא דקאמר התם דמנחה לא שייכא
 שברותו ר"ל לגבי שבת שברותו שברות
 דמנחה לאו כלום לו (לגבי שבת) דיותר
 שמים שברות ענברית (יותר) מנמנחה
 אכל לעולם מנחה שיען שברות
 לגבי שבת ומוס':

שלא יכנסו לארץ
ובשניה ונלכדה ב
*משונכנס אב ממעטין
תשעה באב להיות
ומלככם ובחמישי מור
ערב תשעה באב
תבשילין לא יאכל ב
שמעון בן גמליאל א
מחייב בכפיית המטהר
אמר רבן שמעון בן
טובים לישראל כחמשה
עשרה ביום יבשילין
ומאן דאמר נהנו אורזין גבי א
מורין. פירשנו בפיק
לדאש השנה (דף טו: ד"ה וי):
והאידנא נהנו ע"אא דפרסי
כהני דייחור דפרסי
(ו) סמוך לשקיעת החמה. ולכן
לא נהנו העם לומר נשאלת כפס
במנחה ציום הכפורים לפי שמתפללין
מנחה ציום היום גדול אצל במנחה
בשאר תעניות יום נשאלת כפס
אצל מכל מקום צנעילה ציום
הכפורים יש נשאלת כפס:
א

שאלו¹⁰ שלא לבייש את מי שמים לו ¹¹ כל הכלים
ירושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בת
ממה אתה בורר לך אל תתן עניך בנוי תן עניך במש
היופי אשה יראת ה' היא תתהלל ואומר: תנו לה מפרי
מעשיה וכן הוא אומר ¹² צאינה וראינה בנות ציון
שעמרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו ביום
ויביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרד
בפרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהם כו' תעניו
מוסף חסורי מיחסא והכי קתני בשלשה פרקים כד
כלל זמן שמתפללין ויש מהן ארבעה פעמים ביום שחר
שערים ואלו הן שלשה פרקים תעניות ומעמדות ויו
אמר רבה בר אבוב זו דברי רבי מאיר אבל חכמים אוס
בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפ
היא דתניא שחרית ומוסף מנחה ונעילה כולן יש בהן
ר"י אומר שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים מנחה
כפים רבי יוסי אומר נעילה יש בה נשיאת כפים מנחה
במאי קמפלגי רבי מאיר סבר כל יומא טעמא מאי
במנחתא משום שחרות האידנא ליכא שחרות רבי יהוש
דכל יומא לא שכיח שחרות לא גזרו בהו רבנן מנחה ב
שחרות גזרו בהו רבנן רבי יוסי סבר מנחה דאיתה ב
נעילה דליתה בכל יומא לא גזרו בה רבנן אמר רב
כרבי מאיר ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר
ממאי מאן דאמר הלכה כרבי מאיר דרשינן לה בפיר
עובד ולא מהדרין ליה ורב נחמן אמר הלכה כרבי
והאידנא מ"מ פרשי כהני ידיו במנחתא דתעניתא
התמה קא פרשי כתפלת נעילה דמאי דכולי עלמא
בנשיאת כפים מנהגי מילי אמר רבי יהושע בן לוי
נסמכה פרשת כהן מברך לפרשת נזיר לומר מה נז
מברך אסור ביין מתקין לה אבוב דרבי זירא ואמרי
אי מה נזיר אסור בחרצן אף כהן מברך אסור בחרצ
לשחרו ולברך בשמו מה משרת מותר בחרצן אף כה

באותן הימים: כחפלה נעילה דמיה. דהשתא ליכא למיגור משום מ
בנשיאם פסים. דאפילו ר"מ לא קאמר אלא משום דהאידינא לאו
להם (במדרג 1): מה משרת בן. עובד עבודה דלא מיחסר אלא

שחרית ומוסף ונעילה יש בהן נשיאות כפים, מנחה אין בה נשיאות כפים. והאידנא דלא מצלי ובסמכות הערב קמתי מתעניתי וגו', כנעילה דמיא יש בה נשיאות כפים. ואע"ג דאמר רב הילא אמר: נהנו כ"י מאיר, לא דרשי: ולא מורעין כוונתו ואי עבר לא מהדרעין ליה, ודיחיקי. כולי. ומה משרת אסור ביו שניאמר ייו ושכר לא תש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones